

מ"ת 42277/04/19 - מדינת ישראל נגד בר-אל לוי, אופיר מישל, רועי אשכנזי, רן בוגנים, שמעון תוהמי, עמרי שמואל מאירסון, עידן בורלא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 42277-04-19 ישראל נ' לוי(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת נאווה בכור
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. בר-אל לוי (עציר) 2. אופיר מישל (עציר) 3. רועי אשכנזי (עציר) 4. רן בוגנים (עציר) 5. שמעון תוהמי (עציר) 6. עמרי שמואל מאירסון (עציר) 7. עידן בורלא (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה - המשיב 4

1. כנגד המשיב 4 הוגש כתב אישום, יחד עם 6 אחרים (להלן: "האחרים"), בו מיוחסות לו העבירות הבאות:

במסגרת האישום הראשון:

בתקופה הראשונה (כמפורט בהמשך):

קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");

תיווך בסחר בסמים מסוכנים (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 14 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה");

עסקה אחרת בסמים מסוכנים (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה;

הדחת קטין לסמים מסוכנים (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 21(א)(1) לפקודה;

שיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

בתקופה השנייה (כמפורט בהמשך):

תיווך בסחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 14 ו-19א לפקודה

יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 (להלן: "חוק המאבק");

עסקה אחרת בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק;

הדחת קטין לסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 21(א)(1) לפקודה יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק;

שיבוש מהלכי משפט במסגרת ארגון פשיעה - לפי סעיף 244 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק;

החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית - לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה;

סחר בסמים מסוכנים - לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

במסגרת האישום השני:

בתקופה הראשונה (כמפורט בהמשך):

הלבנת הון - לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנה").

בתקופה השנייה (כמפורט בהמשך):

הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה - לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנה יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק.

במסגרת האישום השלישי:

שימוש בערמה, מרמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס במסגרת ארגון פשיעה - לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, יחד עם סעיף 3 לחוק המאבק.

במסגרת האישום הרביעי:

אי מסירת מידע - לפי סעיף 213א(א) לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980 (להלן: "פקודת פשיטת הרגל");

אי גילוי נכסים, השמטה מהודעה - לפי סעיפים 216(1) ו-6(6) לפקודת פשיטת הרגל.

2. בד בבד עם כתב האישום - הוגשה בקשה להארכת מעצרם של המשיב 4 והאחרים (להלן: "בקשת המעצר").

3. במסגרת הפרשה בגינה הוגש כתב האישום כנגד המשיב 4 והאחרים, הוגש כתב אישום נוסף כנגד 20 עמוד 2

נאשמים נוספים, המשיבות 1 ו-2 (בעניין עומד צו איסור פרסום), אבישי רזנבלום, עפר מקסים רחימה, השאם אבו עוביד, יההב ביטון, יהונתן יונה גושן גולדשטיין, אביתר חדד, יבגני ביחלו, תמיר לשם, ניר הראל, מאיר ניסן, רז קרוננברג, שמעון אוליאל, אלמוג אזולאי, דוד אשיר, סטיבן אהרונב, אלעד סעדון, בן שיף וחיים דוד סילבר (ת"פ 42587-04-19), יחד עם בקשה להארכת מעצרם או להארכת תנאי שחרורם (מ"ת 42677-04-19) (בהתאמה, להלן: "כתב האישום הנוסף" ו-"המשיבים הנוספים") (המשיב 4, האחרים והמשיבים הנוספים, להלן: "המעורבים בפרשה").

4. כתב האישום

הפלטפורמה - "טלגראם"

לפי כתב האישום נשוא הבקשה נגד המשיב 4, עניינה של הפרשה היא יצירתה של פלטפורמה, המכונה "טלגראם", לסחר, הפצה ותיווך לסחר בסמים, וכן לייעוץ, הכוונה והדרכה בנושאים שונים הקשורים לתחום הסמים המסוכנים, בדגש על קנאביס ונגזרותיו, לרבות חשיש, ובין היתר לגידול סמים מסוכנים, מתכונים להכנת מאכלים המכילים סמים מסוכנים, מוצרים לעישון סמים מסוכנים ועוד (להלן: "טלגראם"), וזאת במסגרת מערכת "טלגרם", שהיא מערכת להעברת מסרים מידיים ותקשורת קולית ברשת האינטרנט, שניתנת להפעלה ממערכות הפעלה שונות, לרבות טלפון סלולרי, והמסרים המועברים בה מוצפנים, כשהמשתמשים באותה מערכת יכולים להגדיר את חשבונם כך שהמסרים שהם שולחים ומקבלים ימחקו את עצמם לאחר זמן המוגדר בידי המשתמשים. המערכת מאפשרת את פרטיות התכנים המועברים בה ואת אנונימיות משתמשיה (להלן: "טלגרם").

טלגראם הוקמה **במרץ 2017** (להלן: "מועד ההקמה") או בסמוך לכך על ידי **עמוס דב סילבר** (להלן: "סילבר"), **המשיב 1** ואדם נוסף שזהותו לא ידועה, המכונה **"גל"** (להלן: "גל"), אליהם הצטרפו במשך הזמן יתר המעורבים בפרשה, בדרגות שונות של מעורבות, ותוך מספר חודשים ממועד הקמתה הפכה לאמצעי העיקרי לסחר בלתי חוקי בקנאביס בישראל, ואפשרה הנגשה וזמינות של סמים מסוכנים לכל שכבות האוכלוסייה, ללא קשר לגיל ומקום מגורים, ובכלל זה לקטינים.

סילבר שהה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (כמפורט בהמשך) בארצות הברית, ועמד בראש הקבוצה שפיתחה וביססה את טלגראם למן ההקמה, כשלצידו דרג הניהול הבכיר שסייע לו בקבלת ההחלטות לגבי פעילותה וביסוסה של טלגראס.

נוסף על כך, החל **מהמחצית של שנת 2017** שימשה טלגראס גם כפלטפורמה לסחר בסמים מסוכנים פסיכדליים, ובכללם - LSD, IP-LSD, MDMA, AL-LAD, DMT, 4HO-MET, מסקלין, פסילובין ופטריות הזיה המכילות סם מסוג פסילוצין (להלן: "סמים פסיכדליים"), בערוץ ייעודי שנוהל בטלגראס לצורך זה, והכל בידיעת המשיב 4 והאחרים, וכן אפשרה סחר בסמים מסוכנים נוספים כגון קוקאין, מעצם היותה מתווכת בין סוחרי סמים ללקוחות.

לאחר מועד ההקמה, או בסמוך לכך, טלגראס שימשה כפלטפורמה לפעולות שונות בסמים, כמפורט לעיל, עד ליום מעצרם של מרבית המעורבים בפרשה, **12.03.2019** (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום").

במהלך החודשים **מרץ - דצמבר 2017** או בסמוך לכך (להלן: "התקופה הראשונה"), פיתחו חלק מהמעורבים בפרשה, יחד עם סילבר וגל, את פלטפורמת טלגראס, והחל **דצמבר 2017** ועד למועד מעצרם של מרבית המעורבים בפרשה, **12.03.2019** (להלן: "התקופה השנייה"), התבססה טלגראס כארגון פשיעה, כמפורט להלן.

כעבור מספר חודשים לאחר מועד ההקמה, החלו המשיבים לפעול בצורה היררכית, מאורגנת ושיטתית, במתכונת של ארגון פשיעה, כשמטרתם לבצע מגוון עבירות סמים, הלבנת הון והעלמת הכנסות במרמה באופן מתמשך, תוך ניצול מאפייניה של פלטפורמת טלגראס, ותוך הגדלה עקבית של נתח פעילותם, במהלך התקופה השנייה (להלן: "הארגון").

במסגרת הארגון ולאורך כל התקופה השנייה, סילבר פעל כראש הארגון, בעל השליטה בו, מכוון פעילותו ומפקח עליו, המשיב 1, גל, והחל ממאי 2018 גם המשיב 2, אשר פעל קודם לכן כראש ענף (כמפורט בהמשך), פעלו כדרג הניהול הבכיר של הארגון (להלן: "דרג הניהול הבכיר"), ומשיבים 3-7, וכן מעורבים נוספים בפרשה, פעלו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, או חלק ממנה, כ"ראשי ענפים" (להלן: "ראשי ענפים"), והיו אחראים על הניהול השוטף של הטלגראס, תוך הקפדה על ההנחיות והנהלים שהתווה להם דרג הניהול הבכיר.

יתר המעורבים בפרשה, למעט חיים דוד סילבר אשר סייע לטלגראס, שימשו כמתכנתים בארגון, ופעלו בכפיפות למשיב 5, ראש ענף הפיתוח, או כשליחים בארגון, שעסקו באיסוף כספים וסמים מסוכנים, והעבירו אותם לידי דרג הניהול הבכיר והמשיב 4, וכן העבירו כספים וסמים מסוכנים, שחלקם נרכשו על ידי המשיב 4, לידי ראשי הענפים ויתר העובדים בארגון, במשך כל התקופה השנייה או בחלקה.

רווחי טלגראס נחלקו בין סילבר לגל, ויתר המעורבים בפרשה קיבלו שכר חודשי בתמורה לפעילותם או מענקים.

האישום הראשון וחלקו של המשיב 4 בו

עניינו של האישום הראשון הוא הקמת הטלגראס והפעלתו, מבנה הארגון, היקף פעילותו, הכנסותיו, אשר נבעו, ככלל, מתשלום ששילמו סוחר הסמים שפעלו בטלגראס עבור פרסום שירותיהם וקידומם, וכן, אירועים פומביים ופעילות פומבית שעניינם עידוד שימוש פומבי בסמים מסוכנים והסוואת פעילות טלגראס וטשטוש עקבות לצורך התחמקות מרשויות האכיפה.

החל ממועד ההקמה ובמהלך החודשים שלאחריו, קשרו המשיב 1, סילבר וגל קשר עם המשיב 4, חלק מהמשיבים הנוספים ומעורבים נוספים בפרשה, לפתח את טלגראס על מנת שתהווה פלטפורמה נוחה ובטוחה שתאפשר תיווך לסחר בסמים מסוכנים מסוג קנאביס, ותנגיש אותם לציבור הרחב, כשבתחילת התקופה עשו כן ללא גביית תשלום עבור תפעול הפלטפורמה.

עוד צוין כי בנוסף לסחר בקנאביס, ייסדה טלגראס במועד שאיננו ידוע למבקשת **בסוף שנת 2017** ערוץ סחר בסמים פסיכדליים, בו בוצעה הפנייה של המשתמשים, באמצעות קישוריות, לקבוצות וערוץ של טלגראס בנושא פסיכדליה, בין היתר לערוץ בשם "כיוונים פסיכדליה", שהוקדש לסחר בסמים פסיכדליים, בו הוגבל הסחר למשתמשים מעל גיל 18, אך במקרים בודדים אישר סילבר גם לקטינים להצטרף לערוץ ולרכוש באמצעותו סמים פסיכדליים.

זמן קצר לאחר תחילת פעילות טלגראס, במהלך התקופה הראשונה, נדרשו סוחרי הסמים שפעלו במסגרת הפלטפורמה לשלם עבור התיווך לעסקאות הסמים שהתבצעו במסגרתה על בסיס מחירון שנקבע על ידי טלגראס עבור שירותי הפלטפורמה, ואלו הועברו למנהלי ועובדי טלגראס בעזרת מערך שליחים.

חלק מהכנסות הארגון שימשו לרכישת ציוד שנדרש לתפעולו, כגון מחשבים ושירותי אירוח בשרתים, רכב עבור ביצוע השליחויות, ותשלום שכר דירה עבור המשיב 4 שריכז בדירה את התשלומים, במזומן או בסמים מסוכנים, שהתקבלו מסוחרי הסמים ושיועדו לחלוקה למנהלי הארגון ועובדיו.

יתרת ההכנסות הועברה למשיב 4, אשר ריכז אותן בדירה ששכר מכספי הארגון ברחוב הדיונון 38 בראשון לציון, עד לחודש פברואר 2019, ובהמשך ריכז אותן ביחידת דיור חדשה ששכר מכספי הארגון - ברחוב משק 36 במושב איתן.

המשיב 4 ריכז את יתרת ההכנסות בהתאם להנחיותיו של גל, ובהתאם לכך הותיר ברשותו חלק מהכספים שישמשו כקופה עבור הוצאות שוטפות לניהול הארגון, וביתרה רכש ביטקוין אשר הועברו לארנקים וירטואליים בעבור סילבר, גל וחלק מהמנהלים והעובדים.

דרג הניהול הגבוה, המשיב 4, יתר המשיבים וכ-17 אנשים נוספים היו חברים בקבוצה סגורה בשם "ניהול גבוה", אשר כללה דרג ניהול מורחב בטלגראס, ובה ניהלו שיח אודות בעיות ותקלות שונות בפלטפורמה, וכן על אודות עדכונים ופיתוחים טכנולוגיים רלוונטיים.

המשיב 4, אשר היה ידוע בכינויו "ברין", "שירה", "הארלי קווין", "99", "TGRS10" ו"הייזנברג", הצטרף לטלגראס **באפריל 2017**, היה כפוף ישירות לגל, ראש ענף הגזברות, וסייע בידו באופן צמוד, היה אחראי על מערך השליחים, על רכישת סמים מסוכנים וחלוקתם למנהלי ועובדי הארגון, ושימש מתחילת שנת 2018 כראש ענף אימותים.

במהלך שנת 2017 עמד בראש ענף האימותים סטיבן אהרונוב.

במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, המשיב 4 היה אחראי על מערך השליחים של הארגון, שתפקידם היה לאסוף כסף מזומן וסמים מסוחרי סמים בטלגראם ולהעבירם לארגון, למנהליו ולעובדיו, ולחלק משכורות ומענקים ששולמו בכסף מזומן ובסמים בהתאם להנחיותיהם של המשיב 4 וגל.

במהלך התקופה השנייה העביר המשיב 4 לחלק מעובדי ומנהלי הארגון את משכורתם או חלקה בביטקוין.

המשיב 4 סייע לגל, ראש ענף הגזברות, באופן צמוד. הענף היה אחראי על גביית הכסף עבור ערוצי הפרסום של סוחרי הסמים בטלגראם, חישוב וחלוקה של מענקים למנהלי ועובדי הארגון, ופיקוח על מערך השליחים שניידו כספים וסמים מסוכנים.

במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, המשיב 4 רכש מסוחרי סמים, סמים מסוכנים מסוגים שונים, לרבות קנאביס, בולי LSD ופטריות הזיה המכילות פסילוצין, כדי לחלקם למנהלי ועובדי הארגון שביקשו להמיר את שכרם או חלקו בסמים, כאשר סיפק את הסמים לפי חישוב שווי העולה על המחיר שבו רכש את הסמים, ואת הרווח בין מחיר העלות לבין השווי שלפיו תימחר את הסמים המסוכנים למנהלים ולעובדים בארגון - שלשל לכיסו.

בין היתר, בחצי שנה האחרונה שקדמה למעצרו, המשיב 4 רכש 1 ק"ג קנאביס מסוחר סמים בירושלים, 200 עוגיות המכילות חשיש בסכום של 50 ₪ לעוגייה בשני מועדים נוספים, MDMA במשקל של 50 גרם, ובתחילת חודש מרץ 2019 רכש סמים מסוכנים מסוגים שונים, ובין היתר מעל 4 ק"ג סם מסוכן מסוג קנאביס, בסכום כולל של 227,500 ₪.

בתאריך 1.11.2018 או בסמוך לכך, מסר המשיב 4 לסוכן, כחלק מהמשכורת עבור עבודתו, קנאביס במשקל 32 גרם נטו, ופטריות הזיה המכילות פסילוצין במשקל 5.0617 גרם נטו.

נוסף על כך, מתחילת שנת 2018 שימש המשיב 4 כראש ענף אימותים, ובמסגרת זו ניהל צוות מאמתים ואת מאגר המידע שנאגר בבוט טלגראם בו רוכזו נתונים האישיים של המועמדים לסחור בסמים שעברו תהליך אימות, וכן בדק והנחה את הכפופים לו לבדוק את תקינות הנתונים שמסרו המועמדים, לוודא כי אינם שוטרים סמויים וכי זהותם אמיתית, כדי לאפשר להם להתחיל לפעול כסוחרי סמים בפלטפורמת טלגראם.

המשיב 4 קיבל עבור פעילותו בטלגראם בחודשים הראשונים לפעילותו שכר חודשי בסך של כ-4,000 ₪, החל מספטמבר 2018 קיבל סך חודשי בסך של כ-8,000 ₪, והחל מינואר 2019 קיבל לפחות 12,000 ₪ מדי חודש, וכן נטל, בתמורה לפעילותו בארגון, תוספת לשכר באמצעות סמים מסוכנים מסוג קנאביס, בהזדמנויות שונות ובכמות שאינה ידועה למבקשת.

בתאריך 12.03.2019 בשעה 4:00, או בסמוך לכך, מועד מעצרו בגין המיוחס לו בכתב האישום, החזיק המשיב 4 בביתו שבמושב איתן משק 36 סמים מסוכנים מסוג קנאביס בשלוש שקיות בחדר העבודה ובקופסה

בצבע שחור וירוק שנמצאה על שולחן בסלון, במשקל כולל של 3.1742 ק"ג, וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 7.6317 גרם בתוך קופסה בצבע שחור וכחול וכלים לעישון.

האישום השני וחלקו של המשיב 4 בו

עניינו של האישום השני הוא פעולות ברכוש אשר עשו המשיב 4 והאחרים, שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירות סמים ובעבירות לפי חוק המאבק, המפורטות באישום הראשון בכתב האישום, ושאיפשר או שימש לביצוע עבירות אלה (להלן: "הרכוש"), וכל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

זמן קצר לאחר תחילת פעילות טלגראס, במהלך התקופה הראשונה, נדרשו סוחרי הסמים שפעלו במסגרת הפלטפורמה לשלם עבור התיווך לעסקאות הסמים שהתבצעו במסגרתה על בסיס מחירון שנקבע על ידי טלגראס עבור שירותי הפלטפורמה, ואלו הועברו למנהלי ועובדי טלגראס בעזרת מערך שליחים.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, מערך השליחים, שהורכב משליחי מרכזי ושליחים אזוריים, אסף את התשלום אשר עמד על לפחות 1,500,000 ₪ בחודש בממוצע, ובדרך זו העבירו והסתירו, על דעת דרג הניהול הבכיר בארגון, סך הכנסות שאיננו ידוע למבקשת, אך איננו פחות מ-30,000,000 ₪.

לאחר קבלת התשלומים ניהלו גל והמשיב 4, במסגרת טלגראס, מנגנונים לחלוקת התשלום למנהלי הטלגראס ולעובדיו כשכר, במטרה להסתיר ולהסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, והם כללו שלוש אפשרות להעברת התשלום: העברת כספים במזומן, אשר ככלל היה זה השליח המרכזי שהעביר את השכר למנהלי ועובדי טלגראס, במסירה אישית או בדרך של הטמנתם במקום מסתור שתואם מראש, באמצעות צ'אט בטלגרם, כאשר לעיתים נעזר בשליחים; העברת סמים מסוכנים מסוגים שונים אשר שילמו סוחרי סמים עבור שירות מהטלגראס או שנרכשו על ידי גורמים בטלגראס, אשר ככלל היה זה השליח המרכזי שהעביר את השכר למנהלי ועובדי טלגראס, בדרך של הטמנתם במקום מסתור שתואם מראש, באמצעות צ'אט בטלגרם, כאשר לעיתים נעזר בשליחים, וכן, החל מחודש מאי 2018 או בסמוך לכך, העברת תשלום בביטקוין, ומנהל ועובד שביקש לקבל את כספו בדרך זו, העביר את פרטי ארנק הביטקוין שלו לגל או למשיב 4, והמשיב 4 פנה לארז שמואל או לאחר, שעסקו במסחר בביטקוין, העביר להם את הכספים ששולמו על ידי סוחרי הסמים ורכש מהם ביטקוין, והוא היה מועבר, לפי בקשתו של המשיב 4, לארנק הוירטואלי של המנהל או העובד בארגון.

החל מתחילת שנת 2018 או בסמוך לכך ועד לחודש ספטמבר 2018 או בסמוך כך, ניתן היה לקבל את התשלום באמצעות הפקדה לחשבון הבנק של מקבל התשלום, בדרך בה יראה וירשם בחשבון כהפקדה עצמית של בעל החשבון.

בהתאם לכך, מנהל או עובד שביקש לקבל את שכרו בדרך זו, נדרש להעביר לגל או למשיב 4, או למי מטעם, פרטי חשבון בנק.

המשיב 4 או מי ממערך השליחים של הארגון ריכז מלאי מעטפות הפקדה של בנקים שונים, כתב את פרטי החשבון שאליו ביקש מנהל או עובד לקבל את התשלום, רשם על גב המעטפה את שמו של העובד או המנהל, הכניס למעטפה את שכרו של העובד במזומן, ולאחר מכן ניגש שליח ממערך השליחים של הארגון לסניף בנק ושלשל את המעטפה לתיבה להפקדת מזומנים.

המשיב 4 השתמש אף בביטקוין להעברת חלק מהכנסות הטלגראס לסילבר וגל, שנמצאו מחוץ לישראל, על דעתו של דרג הניהול הבכיר.

נוסף על כך, כדי לאפשר את התשלומים בביטקוין, להעביר חלק מהכנסות הארגון לסילבר וגל ולממן תשלומים עבור שרתי המחשב ששימשו את הארגון, רכש המשיב 4, על דעת דרג הניהול הבכיר, באמצעות סכומי כסף ששילמו סוחרי סמים בטלגראס, ביטקוין בשווי של למעלה ממיליון ₪.

בדרכים המתוארות לעיל הסתירו סילבר, גל ומשיבים 1, 2 ו-4 את מקורן של הכנסות טלגראס בסכום שאיננו ידוע למבקשת במדויק ואינו פחות מ-30,000,000 ₪, והסתירו את תשלום חלק מהכנסות הארגון שהועבר כמשכורת למנהלי ועובדי הארגון, לרבות אופן התשלום, האמצעים לביצועו, זהות בעלי הזכויות, מקומן, תנועתיהן ואת התשלומים עבור שרתי המחשב ששימשו את טלגראס.

בהתאם לפעולות שתוארו לעיל, כל אחד מהאחרים וכן המשיב 4, על דעת דרג הניהול הבכיר, הלבין הון בכך שפעלו כשותפים להסתרה ולהסוואה של אותו חלק מהכנסות הטלגראס ששולמו להם כמשכורת, ולהסתרה ולהסוואה של זהות בעל הזכויות באותו חלק מהכנסות הטלגראס, מיקומו ותנועותיו.

באשר **למשיב 4** - הוא הלבין סך שאיננו ידוע למבקשת ואינו פחות מ-90,000 ₪ שקיבל כהכנסות אישיות במהלך תקופת פעילותו, כמפורט לעיל באישום הראשון, וזאת בנוסף לסך של 30,000,000 ₪ שהסתיר יחד עם סילבר, גל והמשיבים 1 ו-2, כמפורט לעיל.

נוסף על כך, כל אחד מהאחרים הסתיר והסווה את מקורן של ההכנסות שקיבל מטלגראס עבורו פעילותו, ואת זהות בעלי הזכויות באותן הכנסות, בכך שקיבל לידיו סמים מסוכנים שווי ערך לכסף כנגד חלק מן השכר לו היה זכאי עבור פעילותו.

האישום השלישי וחלקו של המשיב 4 בו

עניינו של האישום השלישי הוא שימוש של המשיב 4 וחלק מהאחרים בעורמה ובתחבולה במזיד, בכוונה להתחמק ממס על הכנסתם האישית שהפיקו מפעילותם בטלגראס, כאשר אלו ביצעו את כל פעולות ההסתרה וההסוואה של מקור ההכנסות, יעדן ותנועותיהן כמפורט בכתב האישום; לא ניהלו פנקסי חשבונות ורשומות כדין על הכנסות הנובעות מעיסוק, ולא הגישו דו"חות לפקיד השומה על הכנסותיהם האישיות.

המשיב 4 יחד עם סילבר, גל ומשיבים 1 ו-2, עשו כן גם באשר להכנסות הארגון.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, במסגרת פעילותו של טלגראס, הפיק טלגראס, ובכלל זה מנהליו ועובדיו, הכנסה בסך שאיננו ידוע למבקשת ואינו פחות מ-30,000,000 ₪ שנבעה מעסקאות לתיווך לסחר בסמים באמצעות טלגראס אשר בוצעו באופן מסחרי, כאשר רובה המכריע של הכנסה זו התקבל במהלך התקופה השנייה.

המשיב 4 הפיק רווח כספי אישי מעיסוקו בטלגראס, כמפורט בכתב האישום, כאשר בשנים 2017-2018 סך הכנסותיו לא ידוע למבקשת אך אינו פחות מ-66,000 ₪, ובשנת 2019 סך הכנסותיו לא ידוע למבקשת אך אינו פחות מ-24,000 ₪.

האישום הרביעי וחלקו של המשיב 4 בו

ביום **10.08.2016** הגיש המשיב 4 בקשה לפשיטת רגל בה הצהיר כי הוא חדל פירעון וחתם על התחייבות להודיע בכתב למנהל מיוחד שימונה כנאמן על נכסיו (להלן: "הנאמן") על כל שינוי במצבו הכלכלי ולהגיש אחת לחודשיים דו"ח לכונס הרשמי על הכנסותיו והוצאותיו (להלן: "הדו"ח").

ביום **08.09.2016** הוצא לבקשתו של המשיב 4 צו כינוס (להלן: "צו הכינוס") ומונה לו נאמן, וביום **04.06.2018** הוכרז כפושט רגל במסגרת תיק פש"ר (מחוזי באר שבע) 14331-09-16, ובעקבות הליכים אלו, מיום מתן צו הכינוס, חלו עליו החובות וההגבלות הקבועות בפקודת פשיטת הרגל, בין היתר - הגשת דו"ח שנתי על הכנסותיו והוצאותיו לנאמן ולכונס הרשמי ונשיאה בתשלומים חודשיים בסך 1,000 ₪ אשר יופקדו לטובת נושיו.

במעמד דיון ההכרזה על פשיטת הרגל, ביקש ב"כ המשיב 4 שם להקטין את התשלום החודשי בטענה כי מרשו צפוי לרצות עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות שהוטלו עליו בפל"א 1337-01-18, ובית המשפט, לפני משורת הדין, נעתר והקטין את התשלום החודשי ל-600 ₪.

משנת 2017 הצהיר המשיב 4 הצהרות כוזבות בפני הנאמן וכונס הנכסים כי אין לו הכנסות, לא גילה לנאמן מידע בדבר עיסוקו והגיש דו"חות כוזבים, וזאת על אף המפורט באישומים 1-3 לכתב האישום - בין היתר, על אף השתכרותו במסגרת טלגראס על סך של 90,000 ₪.

נוסף על כך, במהלך חודש פברואר 2019, או בסמוך לכך, רכש המשיב 4 סוסה ושילם תמורתה סך של 9,000 ₪ במזומן, ולא גילה על כך לנאמן או לכונס הרשמי, וכן, במועד מעצרו נתפסו בדירתו במושב איתן כספים בסך 77,800 ₪ במזומן.

5. ביום **17.06.2019** הסכימו הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

6. טרם מתן ההחלטה בעניינו של המשיב 4, ניתנה החלטה בבית המשפט העליון, ביום **10.07.2019**, על ידי כבוד השופטת דפנה ברק ארז, בערר שהוגש על החלטת מעצרו בפיקוח אלקטרוני של **המשיב 7 מכתב האישום הנוסף** (בש"פ 4354/19 **מדינת ישראל נ' פלוני**) (להלן: "ההחלטה בעניין המשיב 7 מכתב האישום הנוסף").

הערר התקבל כך שהמשיב שם נעצר עד לתום ההליכים בעניינו.

בהחלטה זו נקבע כדלקמן:

"בהמשך לכך, תפקידו של המשיב בטלגרס לא היה שולי כלל ועיקר - מיוחס לו תפקיד ניהולי חשוב בארגון, אף אם היה בו דרג גבוה ממנו. לא למותר לציין כי ענף בקרת סחר שבראשו עמד המשיב בחמשת החודשים שקדמו למעצרו היה אחראי, על-פי עובדות כתב האישום, על ניהול ערוצי הפרסום של סוחרי הסמים בטלגרס, בדק שהפרסומים בהם נערכים בהתאם לכללים שנקבעו והתריע בפני סוחרים שהפרו אותם כי יורחקו מהפלטפורמה. תחת המשיב פעל צוות עובדים והוא קיבל עבור פעילותו שכר חודשי בסך כולל של עשרות אלפי שקלים, ששולם לו בכסף, ובסם.

[...]

יש להודות על האמת: ההתלבטות העיקרית שהתעוררה אצלי נסבה על שאלת השוויון ביחס למעורבים אחרים בפרשה. כפי שצוין, יש מעורבים שמצויים בשלב זה בפיקוח אלקטרוני או אף בחלופת מעצר. האם יש בכך כדי להשליך על עניינו של המשיב? לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה כי אין באלה כדי להטות את הכף. באי-כוח המדינה התייחסו בהרחבה לעניינם של הנאשמים האחרים. חלק מן התשובות נסבו על נסיבות אישיות, כדוגמת מצב בריאותי, וחלקן על התפקיד ומידת המעורבות של הנאשם בתוך הארגון. כך למשל, המדינה הבחינה בין מי שהיו בעלי תפקידים בדרג "ניהול גבוה" במועד שבו בוצעו המעצרים, לבין מי שעזבו את הארגון בשלבים קודמים. אני סבורה שיש בתשובות אלה כדי להניח את הדעת.

אין צריך לומר, כי אם יחול בהמשך שינוי נסיבות, המפחית מן המסוכנות, פתוחה כמובן בפני המשיב האפשרות להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר. ברי כי בקשה כזו ניתן יהיה לחזור ולהגיש גם בשים לב להחלטות עתידיות שיתקבלו בעניינם של מעורבים נוספים שהדיון בשאלת מעצרו עד תום ההליכים טרם הושלם (ראו: בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 25-26 (14.10.2012)).

באופן מותאם, ביום **10.07.2019**, ניתנה גם החלטת בית המשפט העליון בעניינו של **המשיב 13 מכתב האישום הנוסף** (בש"פ 4267/19 **פלוני נ' מדינת ישראל**) (להלן: "ההחלטה בעניין המשיב 13 מכתב האישום הנוסף"), שם, נוכח חלקו שאיננו מרכזי בטלגרס, רקעו הנורמטיבי והיעדר עבר פלילי - הורה בית המשפט לבחון את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני:

"בבש"פ 4354/19 עמדתי על חומרת המעשים שמגולמים בכתב האישום בעניין טלגראס, ועל כך שלכאורה עסקינן ברשת מתוחכמת של סחר בסמים. יחד עם זאת, כפי שצוין קודם לכן, המעשים שמיוחסים לעורר על-פי כתב האישום אינם מצויים בליבת הפרשה. העורר לא נמנה עם דרג הניהול של טלגראס, וחרף תפקידו כמתכנת הוא לא המציא את היישומון שבו הופעלה טלגראס, ואף לא פיתח את הערוצים המרכזיים שלה. הבוטים שמיוחסים לו, מבלי להקל בכך ראש, יועדו לפניות ותקלות - הסחר לא התבצע באמצעותם, והלבנת ההון שמיוחסת לו עניינה באופן שבו שולם לו לכאורה שכרו. במצב דברים זה, אין די בהיכרותו של העורר עם עולם המחשבים כדי לשלול מלכתחילה את האפשרות לעצרו בפיקוח אלקטרוני או לשחררו לחלופת מעצר. כמו כן, אין צריך לומר כי תמיכתו בלגליזציה של קנאביס אינה יוצרת כשלעצמה מסוכנות, כפי שהבהיר אף בית המשפט המחוזי."

בדיון שהתקיים לפני ביום **16.07.2019** השלימו הצדדים את טיעוניהם בראי ההחלטות, כנ"ל.

ביום **21.07.2019** התקבל ערר נוסף על ידי בית המשפט העליון בעניינו של **המשיב 6**, בש"פ 4952/19 **מדינת ישראל נ' עמרי מאירסון** (כבוד השופט ע' גרוסקופף) (להלן: "ההחלטה בעניין המשיב 6"), שנעצר על ידי בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט העליון הורה על מעצרו של המשיב 6 עד תום ההליכים, וזאת לאור מעמדו בהיררכיה כמנהל בכיר, בראי ההחלטה בעניין המשיב 7, וכן לאור החשש להימלטות הקיים בעניינו:

"...הגם שהתפקידים שמילאו השניים בפעילות "טלגראס", כפי הנטען, הם תפקידים שונים, הרי שמעמד שניהם בהיררכיה הארגונית הוא של מנהלים בכירים. אכן, המשיב בעניינו היה מעורב בפעילות בהיקף קטן יותר אך ביחס לסמים מסוכנים יותר, ובנוסף היה מעורב בהקמת וניהול הפעילות בחו"ל. בשל כך, ובשים לב למסקנותיה של כב' השופטת דפנה ברק ארז בבש"פ 4354/19, נשקפת ממנו מסוכנות, אשר בשלב זה לא ניתן לאיין אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

לדברים אלה יש להוסיף, כי בעניינו של המשיב שלפניי קיים גם חשש שלא הופרך להימלטות מאימת הדין, וזאת בשים לב לכך שרק לפני מספר חודשים חזר לארץ לאחר שהות של 11 שנים בקונגו. עובדה זו, בצירוף נסיבותיו המשפחתיות, מובילים לכך שקיים לכאורה חשש כי המשיב עלול לנסות ולהימלט חזרה לקונגו נוכח כתב האישום החמור התלוי נגדו."

ביום **08.08.2019** התקבל ערר בעניינו של **המשיב 9 מכתב האישום הנוסף**, בש"פ 5279/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (כבוד השופט ד' מינץ) (להלן: "ההחלטה בעניין המשיב 9"), שנעצר על ידי בפיקוח אלקטרוני.

בית המשפט העליון הורה על מעצרו של המשיב 9 עד תום ההליכים כנגדו, וזאת לאור מעמדו בארגון וכן "ממצאים מדאיגים" המצויים בתסקירי המעצר בעניינו:

"מוסכם על הצדדים כי נקודת המוצא היא החלטת בית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז) במסגרת בש"פ 4354/19 מדינת ישראל נ' פלוני (10.7.2019) (להלן: עניין פלוני) בה נקבע שיש לדון במה שהוגדר כ"שאלת השוויון" של הנאשם הספציפי הנדון לפני בית המשפט ביחס למעורבים אחרים בפרשה. במסגרת זו יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כדוגמת מצבו הבריאותי, התפקיד שנטל במסגרת הארגון, מידת מעורבותו ומעמדו בתוך הארגון. במקרה זה בעניינו של המשיב די ברור כי תפקידו לא היה זוטרי כלל ועיקר ועל פי הנתען כיהן כ"ראש ענף" אשר היה אחראי על חשיפת פרטיהם של שוטרים שפעלו בכיסוי ובקשו לעקוב אחרי פעילות הארגון. "נחמה פורתא" אני מוצא בכך שערב מעצרו לא היה המשיב אחראי על כוח אדם נוסף בארגון.

אך לטעמי, החשוב בענייננו הוא הממצאים המדאיגים המצויים בתסקירי המעצר בעניינו של המשיב, מהם עולה כי קשה עד בלתי אפשרי לתת בו אמון."

7. תנאי מעצרו של האחרים

המשיב 3 והמשיב 6 נעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המשיב 7 עצור בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא ומוחלט, עם תנאים מגבילים וערבויות כספיות.

המשיבים 1, 3, 6, 17, 18 ו-19 בכתב האישום הנוסף משוחררים למעצר בית מלא ומוחלט, עם תנאים מגבילים וערבויות כספיות.

המשיבה 2 בכתב האישום הנוסף משוחררת למעצר "אדם", **והמשיב 20 בכתב האישום הנוסף** משוחרר למעצר בית, ללא פיקוח, והותר לו לצאת לעבודה.

המשיב 11 בכתב האישום הנוסף - צפוי להיות משולב בקהילה טיפולית לגמילה "מלכישוע" היום, 12.08.2019 - במעצר בית מלא ובתנאי המקום.

המשיבים 13, 14 ו-15 בכתב האישום הנוסף נעצרו בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר בית מלא ומוחלט, עם תנאים מגבילים וערבויות כספיות.

המשיבים 7, 8, 9, 10, 12 ו-16 בכתב האישום הנוסף נעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

בעניין **המשיב 4 בכתב האישום הנוסף** - לאחר שקבעתי כי ניתן לבחון אפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני, הוריתי על קבלת חוות דעת היתכנות למעצר זה, והחלטה משלימה בעניין תינתן ביום 12.08.2019 (היום).

היתר עצורים עד להחלטה אחרת בעניינם, וממתינים לדיון/ החלטה בבקשה למעצרם.

8. תסקירי המעצר

בתסקיר המעצר מיום **23.06.2019** נבחנה אפשרות שילובו של המשיב 4 במסגרת קהילה טיפולית "אילנות" (להלן: "החלופה הטיפולית"), ולחילופין שחרורו למעצר בית בבית אחותו, הגב' מיה עדנה אוחנה, בקרית גת, בפיקוחה ובפיקוח אמו ואחיו, מר אייל רחימה (בהתאמה, להלן: "החלופה הביתית" ו-"המפקחים המוצעים").

מהתסקיר עולה כי המשיב 4 בן 34, נשוי בפעם השנייה ללא ילדים, כחודש טרם מעצרו עבר להתגורר עם אשתו במושב איתן, ועבד בחנות בגדים בבעלות אחיו בעיר גבעתיים.

המשיב 4 סיים 12 שנה"ל, חבר בנעוריו לחברה שולית באזור מגוריו ונהג להתנהג באופן שולי בעיקר בתחום הסמים והרכוש, כאשר אמו ניסתה להציב לו גבול ללא הצלחה. בגיל המתאים התגייס לצבא, אך בעקבות מעורבותו בביצוע עבירות סמים במסגרת השירות נידון לריצוי עונש מאסר כבן תשעה חודשים בכלא צבאי ושוחרר לאחר מכן.

במהלך השנים עבד בעיקר בתחום השיפוצים באופן לא יציב, לפני כארבע שנים פתח עם שותף חנות לחומרי בניין ולאחר כשנה, בעקבות צבירת חובות משמעותיים, החל בהליך של פשיטת רגל, לדבריו בשל היותו קורבן להונאה.

המשיב 4 מסר כי החל לצרוך קנאביס בגיל 14, במהלך השנים השימוש העמיק לכדי שימוש אינטנסיבי ויומיומי, בארבע השנים האחרונות נוהג גם לצרוך קוקאין בתדירות של פעם בשבוע, ומעולם לא השתלב בטיפול לצורך טיפול בדפוסיו והפסקת השימוש בסמים.

למשיב 4 שתי הרשעות קודמות משנת 2003 בגין ביצוע החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והסגת גבול פלילית, וכן כחודש טרם מעצרו סיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בגין ביצוע עבירות נהיגה בפסילה ותחת השפעת סמים.

להערכת השירות, נוכח השלכות מעצרו, ועל אף שניכר כי במהלך השנים לא היה מחובר למחירים שמשלם נוכח שימוש בסמים ועמדותיו המקלות בעניין זה, החל לגלות הבנה ראשונית לבעייתיות שאפיינה את מצבו נוכח השימוש האינטנסיבי והשפעתה על מערכת היחסים עם אשתו, וביקש להשתלב בקהילה טיפולית.

השירות התרשם כי המשיב 4 מתנהל באופן לא יציב במישור התעסוקתי, בעל דפוסים התמכרותיים, חבר לחברה שולית כשהיה נער, הפנים דפוסי חשיבה שוליים, בעל נטייה להתנהלות פורצת גבולות, עמדותיו בעייתיות ומקלות ביחס לחוק, לרבות בתחום הסמים, וניתן להתרשם מתהליך הידרדרות אשר בא לידי ביטוי בחובות כספיים משמעותיים שהביאו אותו לפשיטת רגל, העמקת השימוש בסמים והסתבכות במישור התעבורתי, ולאור האמור - העריך השירות כי **קיים סיכון להישנות** ביצוע העבירות בתחום הסמים.

המפקחים המוצעים מסרו כי הם מודעים לקשייו הכלכליים של המשיב 4 ולשימוש שלו בסמים, אך לא היו

מודעים לעומק דפוסיו ההתמכרותיים ומצבי הסיכון אליהם נחשף סביב השימוש בסמים, וביטאו רצונם כי ישתלב בטיפול.

השירות התרשם כי הם רציניים, נורמטיביים, מבטאים דאגה נוכח התדרדרותו של המשיב 4, אך אינם ערים מספיק למצבי הסיכון הקשורים לדפוסיו השוליים, ואולם עולה כי יש ביכולתם להוות גורם סמכותי ומציב גבול, הם נכונים ליטול על עצמם את תפקיד הפיקוח באופן אחראי ומסור ולפיכך מתאימים לתפקיד הפיקוח - וכן יכולים להוות חלופה מגבה לחלופה הטיפולית.

חרף דפוסיו חשיבתו השוליים של המשיב 4, עמדותיו הבעייתיות בקשר לחוק, העובדה כי עד למעצרו לא ערך כל ניסיון לשינוי במצבו, והבנתו הראשונית בלבד למצבו נוכח מעצרו, ולאור דפוסיו ההתמכרותיים, מצבי הסיכון אליהם נחשף נוכח דפוסים אלה, התרשמות השירות באשר לקיומם של כוחות שיסייעו לו להשתלב בטיפול ולערוך שינוי בדפוסיו, הערכה כי מעצרו חידד עבורו את ההכרה במחירים אותם משלם, וכן תמיכת בני משפחתו - יהא בטיפול בדפוסיו ההתמכרותיים של המשיב 4 כדי לצמצם את הסיכון שנשקף ממנו.

לאור האמור, השירות המליץ כי יתאפשר למשיב 4 לצאת לראיון לבחינת התאמתו בקהילה הטיפולית "אילנות" ולבצע את הבדיקות הרפואיות הנדרשות.

בתסקיר המעצר המשלים מיום 14.07.2019 נבחנה אפשרות התאמתו של המשיב 4 לחלופה הטיפולית.

המשיב מסר כי צרך סמים בתדירות גבוהה במהלך השנים האחרונות, אף בתקופה בה ריצה עונש מאסר בעבודות שירות, ולהערכת השירות דיווחו זה וכן הסתבכותו והתנהלותו השולית המיוחסים לו בכתב האישום, בתקופה בה ריצה עונש מאסר בעבודות שירות, עלולים להצביע על קיומם של דפוסים התמכרותיים וקושי להפסיק את השימוש, לצד היעדר השפעה מרתיעה ומקדמת של סנקציות עונשיות והליכים משפטיים.

באשר **להלכת סויה** אשר מתווה את תנאי שחרור עצור לטיפול, טרם מתן גזר דין (כמפורט בהמשך) - המשיב 4 לא עומד בתנאי הראשון, שכן לא ערך ניסיונות קודמים לשילוב בטיפול;

באשר לתנאי השני, לאור ההתרשמות מקיומם של כוחות, יכולת הסתגלות, יכולת ויסות דחפים, יכולת היענות לגורמי סמכות, יכולת קוגנטיביות וורבלית ברמה גבוהה ותמיכת בני משפחתו, העריך השירות כי קיימים סיכויי הצלחה בטיפול;

באשר לתנאי השלישי, השירות סבר כי חשיפתו של המשיב 4 ומעורבותו בביצוע עבירות הן על רקע דפוסיו השימוש בסמים, וכי השתלבות בטיפול תפחית את הסיכון במצבו, אך מאפיינים נוספים - דפוסיו חשיבה והתנהגות שוליים, עמדות בעייתיות והתנהלות מתוך סיפוק רווחים אישיים, אשר אינם קשורים בהכרח לדפוסיו השימוש בסמים - עלולים לפגום ביכולתו להפיק מהתהליך הטיפולי.

נוכח דפוסיו התמכרותיים של המשיב 4 לסמים והערכת השירות כי יש ביכולתו של טיפול להפחית את הסיכון שנשקף ממנו, וכי יש במעצרו הממושך וחשיפת מעורבותו הפלילית בפני סביבתו כדי להגביר את ההכרה בצורך בטיפול ולצמצם את הסיכון - חזר השירות על המלצתו למצות בחינת אפיק טיפולי, ואם כך יקבע בית המשפט - ביקש השירות להעביר לקהילה הטיפולית את הבדיקות הרפואיות הנדרשות ולדחות את הדיון לצורך גיבוש המלצה.

9. בשלב זה - נדחה הדין לקבלת החלטה בעניינו של המשיב 4.

10. טיעוני הצדדים

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי יש להורות על המשך מעצרו של המשיב 4 עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

במהלך התקופה בה המשיב 4 ביצע עבודות שירות והיה במעצר בית לילי ישנן התכתבויות רבות המעידות על סחר בסמים, שימוש בסמים, קניית סמים והעברת כספים.

בהחלטה בעניין המשיב 7 מכתב האישום הנוסף קבע בית המשפט העליון כי מי שהיה אחראי לעבירות הסחר בסמים ייעצר עד לתום ההליכים כנגדו - ולפיכך קל וחומר כי בעניינו, דינו של המשיב 4 למעצר - שכן הוא היה הצומת המרכזית בארגון, קיבל את כל הכנסות הארגון לידי, קנה פיזית כמויות אדירות של סמים, לרבות MDMA, פטריות הזיה ובולים בעשרות אלפי שקלים, סחר מול המנהלים, היה אחראי על קניית אספקה למנהלים, על קניית ביטקוין, נתן הנחיות למערך השליחים והורה להם לפזר סמים, הכל תחת עינו הפקוחה של בית המשפט בשעה שהוא מרצה עבודות שירות.

לא מדובר על פן של התמכרות אלא על סחר ממשי ואמיתי בכמויות אדירות של סמים.

לאור האמור לעיל, ובפרט מעורבותו של המשיב 4 בארגון וההחלטה בעניין המשיב 7 בכתב האישום הנוסף, עותר ב"כ המבקשת להורות על הארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

מטיעוני ב"כ המשיב 4 עולה כי יש לשחרר את מרשו לחלופה הטיפולית.

באשר לקיומן של ראיות לכאורה - ב"כ המשיב 4 מסר כי ייתכן שיבקש לטעון בעניין, ואולם, חומר החקירה לא הועבר בשלמותו לידי, ועל כן הוא מסכים לקיומן בשלב זה.

תסקיר המעצר המשלים חיובי, והשירות סובר כי קיימים שניים מתנאי בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' אשר סויסה**, סד (3) 101 (להלן: "הלכת סויסה") - ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב 4 באמצעות חלופה טיפולית, והשירות מצא אותו מתאים לטיפול.

בהלכת סויסה נקבע כי מקום שמתקיימים שניים מתוך שלושת התנאים, ניתן להורות על טיפול, ואף ישנה פסיקה של בית המשפט העליון שם הורה על שילוב נאשם בטיפול, על אף שלא החל גמילה לפני, הוא בעל עבר פלילי וביצע עבירות סמים תוך כדי ביצוע של"צ.

ההחלטה בעניין המשיב 7 בכתב האישום הנוסף איננה משליכה לעניינו, שכן שם נבחנה אפשרות למעצר

בפיקוח אלקטרוני ולא אפיק טיפולי.

לאור האמור לעיל, עותר ב"כ המשיב 4 להורות לשב"ס להעביר את הבדיקות הרפואיות של המשיב 4 לחלופה הטיפולית לצורך השלמת בדיקת התאמתו לשילובו בחלופה זו.

11. דיון והכרעה

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, למסמכים שהוצגו לפני, לחוות הדעת ולפסיקה הרלוונטית, מצאתי כי יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב 4 עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

עילת המעצר בעבירות סמים

עבירות הסמים בהן מואשם המשיב 4 מקימות עילת מעצר סטטוטורית, מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לסדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), השתנ"ו - 1996. עבירות אלה מחייבות, ככלל, מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים, למעט מקרים מיוחדים.

במקרה ומדובר בנאשם צעיר וללא עבר פלילי, נקבע כי ניתן לדון בשאלת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר או להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, גם כאשר מעורבותו בעבירות המיוחסות לו לא הייתה שולית [ראו: בש"פ 2430/18 **ריאבצה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.03.2018); בש"פ 17/6544 **סאלי אמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.08.2017); בש"פ 17/3361 **מדינת ישראל נ' שמואל ליזרוביץ'** (פורסם בנבו, 22.06.2017); בש"פ 2196/15 **אורן רבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.04.2015); בש"פ 1566/14 **אבו עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.03.2014)].

בעניינינו, המשיב 4 לא עומד בחריג לכלל, וזאת לאור מעורבותו העמוקה בטלגראס, ובפרט בתפקידיו כאחראי על מערך השליחים ואיסוף הכנסות טלגראס, קניית סמים בכמויות גדולות, חלוקת משכורות לעובדי ומנהלי טלגראס וכן תפקידו כראש ענפים אימותים, והכל בסמוך למעצרו, וכן לאור עברו הפלילי, והכל בראי החלטות בית המשפט העליון בפרשה, שעסקו **במשיב 6 ובמשיב 7 מכתב האישום הנוסף** ששימשו **כראשי ענפים** סמוך למועד מעצרו - ושם נקבע כי דינם למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם, חרף היעדר עבר פלילי ותסקירי המעצר החיוביים בעניינם.

ב"כ המשיב 4 עתר לשילובו של מרשו בחלופה הטיפולית, בהתאם להלכת סויסה, שם נקבעו המבחנים להחלת החריג לכלל כי העיתוי הראוי לשילוב בטיפול הוא בשלב גזירת העונש.

הלכת סויסה - בחינת אפשרות טיפול בהתמכרויות בשלב המעצר

לפי הלכת סויסה, המתווה את התנאים בהם עצור צריך לעמוד לצורך שחרור לגמילה מסמים בזמן המעצר, הכלל הוא כי **העיתוי** לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש, ולא בשלב המעצר. לכלל הזה חריג, בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה בגינה נעצר:

בית המשפט רשאי להורות על שחרור לחלופת גמילה גם כאשר התנאי הראשון לא מתקיים, כאשר התנאי השני והתנאי השלישי, אשר יפורטו בהמשך, מתקיימים.

בתנאי זה, על בית המשפט לבחון האם, לכל הפחות, הביע הנאשם במעשה או בהתנהגות את רצונו להתחיל בהליך הגמילה לפני המעצר, כגון שכבר התאשפז באישפוזית או עבר בדיקות רפואיות כדי להתקבל לקהילה טיפולית להבטחת מקומו שם.

טעמו של כלל זה הוא החשש שבקשת נאשם לשחרור לצורך הליך גמילה היא לצורך שחרור ממעצר גרידא, ועל כן יש לבחון אם בקשתו של הנאשם אמינה וכנה בנוגע להליך הגמילה, וכן, הרצון שלא להפסיק את ההתקדמות החיובית שכבר הושגה בתהליך השיקום.

בענייננו, ובהתאם לאמור בתסקיר המעצר המשלים, לא עולה כי המשיב 4 ביצע ניסיונות גמילה בעברו או הביע רצון, בכל דרך שהיא, להתחיל בהליך גמילה לפני מעצרו, ושירות המבחן העריך כי במועד זה הכרתו של המשיב 4 באשר לבעייתיות שאפיינה את התנהלותו - ראשונית בלבד.

עם זאת, לאור החריג כי ניתן להחיל את הלכת סויסה גם מקום בו תנאי זה לא מתקיים - אפנה לבחינת התנאי השני והתנאי השלישי.

ב. סיכוי הצלחת הטיפול, מידת התאמתו ומוכנותו של נאשם לטיפול גמילה גבוהים:

במסגרת בחינת תנאי זה, יש לבחון האם המשיב אכן מכור לסמים, והאם יש קשר בין העבירות המיוחסות למשיב לבין התמכרותו, קרי, האם מדובר במתמכר לסמים שביצע את העבירות בכדי לספק את יצרו.

בענייננו, מתסקיר המעצר וכן לאור מעורבותו העמוקה בעולם הסמים ושימוש בסמים מסוגים שונים בתדירות גבוהה - עולה כי המשיב 4 אכן מכור לסמים, ואולם, נראה כי לא ניתן לקבוע כי הוא ביצע את העבירות בכדי לספק את יצרו:

המעשים המיוחסים למשיב 4 חרגו במידה רבה מאוד ממעשים אשר תכליתם השגת משאבים למנת הסם הבאה - בין היתר, המשיב 4, לכאורה, ריכז את הכנסות הארגון, אשר עמדו על סך של לפחות 30,000,000 ₪, בדירה ששכר מכספי הארגון, חילק משכורות, באמצעות מערך שליחים, למנהלי ועובדי הארגון, רכש ביטקוין לאלו שביקשו, וכן רכש מסוחרי סמים, סמים מסוכנים מסוגים שונים, כאשר בפעם אחת רכש סמים מסוגים שונים, לרבות 4 ק"ג קנאביס, בסכום כולל של 227,500 ₪.

נוסף על כך, המשיב 4 שימש לכאורה כראש ענף אימותים - ובמסגרת זו ניהל צוות מאמתים אשר היו אמונים על אימות מועמדים לסחר בסמים באמצעות טלגרס, לרבות בדיקה כי אלו אינם שוטרים סמויים, וכן ניהל את מאגר המידע שנאגר בבוט טלגרס בו רוכזו נתונים האישיים של אותם מועמדים.

לאור האמור, הרי שחרף העובדה כי העבירות המיוחסות למשיב 4 קשורות לעולם הסמים, לא מדובר במתמכר לסמים שביצע את העבירות בכדי לספק את יצרו.

בהלכת סויה נקבע כי בעת שבית המשפט בוחן את סיכויי הצלחת הטיפול, עליו לבחון את כנות רצון הנאשם להיגמל.

כבוד השופט י' עמית, בהלכת סויה, ציין כי למרות שיש העומדים על כך שיש לבחון האם בקשתו של נאשם לטיפול גמילה נובעת מרצונו להשתחרר ממעצר, גם אם המוטיבציה של הנאשם לטיפול גמילה מונעת מההליך הפלילי, אין לשלול את סיכויי הצלחת הגמילה, ואין בכך כדי לגרוע מכנות כוונתו ומרצונו להיגמל.

בנוסף, יש לבחון אם פוטנציאל ההצלחה של הליך גמילה הוא בעל הסתברות גבוהה.

דרך המלך בבחינת תנאי יסודי למתן צו מבחן לטיפול בגמילה, היא המלצת שירות המבחן, אולם היא איננה מחייבת.

בעניינו, שירות המבחן סבר כי יש ביכולתו של המשיב 4 ותמיכת בני משפחתו כדי להצביע על סיכויי הצלחה לטיפול, ואולם, לאור הערכת השירות בדבר הכרתו הראשונית בלבד לבעייתיות שאפיינה את מצבו, עמדותיו המקלות בעניין שימוש בסמים והפרת חוק, וכן לאור ההיבט הכספי המשמעותי במעשיו - אני סבורה כי הפרוגנוזה להצלחת הליך הטיפול איננה גבוהה, ואף נמוכה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם:

לפי הלכת סויה, בית המשפט נדרש לבחון האם יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור, כפי שזו נלמדת מהמעשה והעושה.

במסגרת תנאי זה, יש לבחון את עברו הפלילי של הנאשם, האם הפר בעבר חלופות מעצר, ואת סוגי העבירות המיוחסות לנאשם. ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר, כך מצטמצם כוחו של החריג. כך למשל, עבירות אלימות לא שקולות לעבירות סמים "רגילות", ועבירת החזקת סמים לא דומה לעבירת סחר בסמים.

בעניינו, היקף המעשים הנרחב של המשיב 4 במסגרת טלגראס, בהם עסק עד למעצרו לפני חודשים ספורים בלבד, ובפרט המיוחס לו בעניין ריכוז סכומים גדולים בדירה אשר שכר הארגון וכן קניית כמות גדולה של סמים מסוכנים מסוגים שונים לעובדי ומנהלי טלגראס - מערערים את יכולתה של החלופה הטיפולית לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 4.

מעורבותו העמוקה של המשיב 4 בעולם הסמים איננה מעורבות ספוראדית של אדם שמכר בכמה פעמים בודדות סמים בחוג חבריו, והדבר משליך על המסוכנות הנשקפת ממנו [בעניין זה, ראו: פ"פ 4571/19 **מאור ואקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.07.2019)].

על אף העובדה כי לא מדובר בעבירות אלימות, היקף מעורבותו של המשיב 4 בקניית סמים וחלוקתם, וכן מעורבותו הפיזית בכספי הארגון הרבים - מצמצמים את כוחו של החריג.

לאור האמור, הרי שהמשיב 4 לא עומד בתנאי השלישי להלכת סוסיסה, ומשכך, חריג זה איננו חל בעניינו ולא ניתן לאפשר את שילובו בחלופה הטיפולית.

מעבר לנדרש אוסיף כי עיון במסמכים אשר ב"כ המבקשת הציג לפני מעלה כי המשיב 4 ביצע חלק מהמיוחס לו, לרבות אספקת סמים לעובדי ולמנהלי הארגון, בזמן שביצע עבודות שירות והיה במעצר בית לילי, ולפיכך קשה ליתן בו אמון [ראו: ק-7-69, "דו"ח פעולה בדיקת אייזנברג" מיום 05.04.2019, אזכורים לגבי מעורבותו של המשיב 4 בעסקאות סמים בחודשים מרץ, אפריל, יוני ודצמבר 2018, וכן פברואר ומרץ 2019, לרבות הודעה בין המשיב 4 לגל מיום 02.03.2019 בעניין חיפוש שביצעו שוטרים על המשיב 4, בעת שהחזיק סמים והיה נתון במעצר בית לילי].

על אף העובדה כי שירות המבחן המליץ לאפשר את בחינת אפשרות התאמת המשיב 4 לחלופה הטיפולית, ומכיוון שבית המשפט איננו כבול בהחלטתו להמלצת השירות, ועליו להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב במכלול האינטרסים והנסיבות [ראו: פ"פ 3449/19 **אלכסי אפטוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.05.2019); פ"פ 2509/19 **עבד אללה אבו עסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.04.2019); פ"פ 740/17 **סיבג נ' מדינת ישראל** (26.1.2017); פ"פ 8262/18 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** (4.12.2018)], לאור המפורט לעיל, וכן העובדה כי מצאתי שהמשיב 4 איננו עומד בקריטריונים של הלכת סוסיסה - אני סוברת כי אין מקום לאפשר את שילובו בחלופה הטיפולית.

ב"כ המשיב 4 הפנה בטיעונו לבש"פ 10183/17 **יורם אוחנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.01.2018) - שם נקבע כי העורר יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני ויחל בתהליך אבחון לטיפול בהתאם להמלצת שירות המבחן, על אף שהואשם בסחר בקוקאין בשתי עסקאות, עברו הפלילי המכביד, וכן העובדה כי לא החל בהליך גמילה טרם מעצרו וכי צו השל"צ שהוטל עליו בעקבות עבירות תעבורה הופקע לאחר שהתברר כי צרך קוקאין, וזאת, בין היתר, כיוון שהעורר שם ככל הנראה נמנע ממעורבות שולית ונגמל מסמים במשך תקופה ארוכה טרם מעורבותו הנוכחית.

בעניינו, המעשים המיוחסים למשיב 4 חמורים יותר ומתפרשים על פני תקופה ארוכה יותר, ואינם מתמצים בשתי עסקאות למכירת קוקאין - העבירות המיוחסות לעורר שם, אשר הקשר בין לבין התמכרותו לסמים מובהקת יותר מאשר במקרה דנן, וכן, שירות המבחן בעניינו לא התרשם באופן חד משמעי מרצונו הכנה של המשיב 4 בגמילה, ואין בעברו תקופה ארוכה בה ניסה ואף הצליח להיגמל מסמים.

12. לאור האמור, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב 4 עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ט, 15 אוגוסט
2019, בנוכחות הצדדים.
נאוה בכור, שופטת